

İlkokuma Yazma Öğretimi Dersinde Mikro Öğretim Uygulaması Örneği*

Seher Bayat**, Talip Öztürk***

Makale Geliş Tarihi:03/10/2016

Makale Kabul Tarihi:27/03/2017

Öz

Bu çalışmada 2015-2016 eğitim öğretim yılında Ordu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Eğitimi anabilim dalı öğretmen adaylarının İlkokuma Yazma Öğretimi dersinde mikro öğretim başarı düzeylerini ve öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarına ilişkin görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Araştırmada nitel ve nicel araştırma süreçlerini bir araya getiren “paralel karma yöntem” kullanılmıştır. Araştırmada nicel verilerin analizine betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Veriler gözlem yoluyla ve anket yoluyla elde edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, mikro öğretim uygulama başarı düzeyleri= 3.30 ortalama ile iyi düzeydedir. Araştırmanın bulgularından elde edilen öğretmen görüşlerine göre mikro öğretim uygulamalarının öğretmen yetiştirme alanına katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mikro öğretim, Öğretmen yetiştirme, Sınıf öğretmenliği.

A Micro-Teaching Practice Sample in Teaching of First Reading and Writing Course

Abstract

In this study, the aim was to examine opinions of teacher candidates, who are enrolled in primary education department in Faculty of Education in Ordu University during 2015-2016 educational year, about the micro-teaching practice and their achievement levels within teaching of first reading and writing course. In this research, “parallel mixed method” which brings together qualitative and quantitative data analyzing procedures was used. The quantitative data were collected through a questionnaire. The observation forms were also used to collect data. The general micro-teaching achievement score is = 3.30, which is good. According to the findings collected from the questionnaire, the teacher candidates think the micro-teaching activity has a positive effect in their pedagogical development.

Keywords: Micro-teaching, Teacher training, Primary teacher education.

* Bu çalışma, 11 - 14 Mayıs 2016 tarihlerinde Muğla’da gerçekleştirilen 15.Uluslararası Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu’nda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Ordu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Ordu, Türkiye,
seherbayat@hotmail.com

*** Ordu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Ordu, Türkiye,
ozturk_talip@hotmail.com

Giriş

Eğitim programları, eğitim-öğretim araçları, eğitime harcanan para, öğrenci nitelikleri gibi unsurlar eğitimin kalitesini önemli ölçüde etkilemektedir. Bunların en önemlilerinden birinin de “öğretmen” faktörü olduğu söylenebilir. En donanımlı okullar, en iyi hazırlanmış programlar da olsa bunları eğitim-öğretim ortamında işe koşacak olan öğretmendir. Bu nedenle nitelikli öğretmenler olmadan eğitimde kaliteyi yakalamak mümkün olmayacaktır.

Bugün, Türkiye’de öğretmen yetiştirme rolünü üstlenen eğitim fakültelerinde teorik dersler içerisinde uygulanan etkinliklerle de öğretmenlerin mesleki yönden geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Öğretmen yetiştirme programlarında gerçekleştirilen uygulamalı etkinlikler, öğretmen adaylarına kuramı uygulamaya dönüştürme olanağı sunarak öğretmen adaylarının öğretim becerilerinin geliştirilmesine katkı sağlamaktadır. Brizman (2003), öğretmen yetiştiren kurumlarda pedagoji eğitiminde teori ve uygulamaların entegre olmayışı sorununun yaşandığını belirtmiştir. Teoriyi uygulamaya dönüştürmeye olanak sağlayan öğretim uygulamalarından biri de mikro öğretimdir.

Mikro öğretim ilk kez 1960 yılında öğretmen eğitiminde niteliği artırmak amacıyla yapılan deneysel bir programın parçası olarak Stanford Üniversitesinde geliştirilmiştir (Demirel, 1999). Mikro öğretim; öğrencilere kazandırılmak istenen hedeflerin öğretmen adayları tarafından konu, zaman (5-20 dk.), beceri bakımlarından mikro düzeye indirilmiş şekilde öğretim etkinliklerini sunmaları ve sunumlarının video kaydı yapılarak öğretim üyesi ve dersi dinleyen öğrencilerle değerlendirilmesine dayanan bir yöntemdir (Demirel, 1999; Hesapçıoğlu, 1998; Küçükahmet, 2009). Bu yöntem, öğretmen adaylarının gerçek sınıf ortamına hazırlanmalarına, ilk heyecanı yenmelerine, kaygılı ve gerilimli durumdan kurtulmalarına olanak tanımaktadır (Külahçı, 1994; Kuran, 2009; Uzunboylu & Hürsen, 2011). Mikro öğretim, öğretmen adaylarının zayıf yönlerini güçlendirmelerine, hatalarını düzeltmelerine olanak sağlayarak onların öğretim becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaktadır (Kpanja, 2001).

Geleceğin öğretmenlerinin yetiştirilmesinde sadece becerilerin, davranışların değişimine değil geleceğin öğretmen kimliği ve misyonuna da odaklanılmalıdır. (Schepens, Aelterman & Vlerick, 2009). Dilts (1990), şu soruların da öğretmen eğitiminde değişimin bir parçası olması gerektiğini ileri sürmektedir: neredeyim (çevre), ne yapıyorum (davranış), ne yapabilirim (yeterlilik), neye inanıyorum (öğretmenlik mesleğine ilişkin algı ve inanç), ben kimim (öğretmenlik kimliği), ne yapmak istiyorum (misyon) (Akt.: Schepens, Aelterman & Vlerick, 2009). Mikro öğretimin öğretmen adaylarının özellikle mesleki yeterlilik konusunda kendilerini değerlendirmelerine fırsat veren bir uygulama olmasından dolayı öğretmen eğitiminde bu soruların da cevaplanmasında fayda sağlayacağı düşünülebilir.

Öğretmen adayları öğretmenlik uygulaması ve okul deneyimi derslerinde öğretmenlik mesleğine ilişkin uygulama şansı elde edebilmektedirler ancak

öğretmen adaylarının sadece okullara gönderilmesinin yetersiz kaldığı (Godman, 1986), öğretmenlik uygulaması ve okul deneyimi derslerinde öğretmen adayını izleyen öğretim elemanının yoğunluğu ve birden fazla öğrenci ile ilgilenme zorunda olması okul deneyiminde yaşanan zorlukları artırmaktadır (Çakır, 2002). Bunun için sınıf öğretmenliği eğitiminde özellikle Fen ve Teknoloji Öğretimi, Matematik Öğretimi, Türkçe ve İlkokuma Yazma Öğretimi gibi özel öğretim yöntemlerinin işlendiği derslerde mikro öğretim yönteminin bu açığın kapatılmasına olanak sağlayacağı düşünülebilir.

Özellikle ilkokuma yazma öğretiminin öğretmen adaylarının teoriyi uygulama ihtiyacı duydukları derslerin başında geldiği söylenebilir. Yıldırım ve Demirtaş (2008) tarafından gerçekleştirilen araştırmada ilkokuma ve yazma öğretimi dersini teorik olarak alan öğrencilerin, ne yapacaklarını bildikleri; ama nasıl okuma yazma öğreteceklerini bilmedikleri, bu dersin mutlaka teori-uygulama bütünlüğü içerisinde olması gerektiğini ifade ettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Karadağ & Akkaya (2013) da araştırmalarında ilkokuma yazma dersinin mikro öğretim yöntemi ile yürütüldüğünde öğretmen adaylarının ilkokuma yazma öğretimi dersinden beklentilerinin karşılandığı sonucuna ulaşmışlardır.

Bu doğrultuda, bu çalışmada sınıf öğretmenliği eğitimi anabilim dalı öğretmen adaylarının İlkokuma Yazma Öğretimi dersinde mikro öğretim başarı düzeylerini ve öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarına ilişkin görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmanın hem öğretmen adaylarının mikro öğretim başarı düzeyinin belirlenmesi hem de öğretmen adaylarının görüşlerinin alınmasının alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmada hem nicel hem nitel verilerin analizine dayalı karma araştırma modeli kullanılmıştır. Creswell'e (2008) göre karma yöntem araştırmaları, nitel ve nicel araştırma yöntemlerinin birlikte kullanılmasıyla araştırma problem ve sorularının bu yöntemlerin ayrı kullanılmasından daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır. Tür olarak ise paralel karma yöntem tercih edilmiştir. Paralel karma yöntem araştırmalarında ise nitel ve nicel yaklaşımlar eşit statüde olup veriler eşzamanlı toplanır (Firat, Yurdakul & Ersoy, 2014). Veri toplama yöntemi olarak gözlem ve anket kullanılmıştır. Araştırma Ordu Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Anabilim Dalı 3. sınıflarında öğrenim gören 42 öğretmen adayı üzerinde yürütülmüştür. Örneklem grubundaki öğretmen adayları daha önce başka bir derste mikro öğretim uygulaması yapmamışlardır. Bu nedenle araştırma, örneklem grubundaki öğretmen adaylarının tümünün uygulama öncesi mikro öğretime yönelik başarılarının aynı seviyede olduğu sayılısına dayandırılmıştır.

Araştırmada öğretim üyesi tarafından ilkokuma yazma dersinin öğretimine ilişkin teorik konuların anlatılmasından sonra ilkokuma yazma programındaki

kazanımlara ilişkin öğretmen adaylarından ders planı hazırlayarak 20 dk. süre içerisinde ders sunumunu yapmaları istenmiştir. Sunum sonunda uzmanlar ve dersi izleyen öğretmen adayları ile değerlendirme yapılmıştır. Uzmanlar sınıf öğretmenliği bölümünde görev yapmakta olan iki öğretim üyesidir. Öğretmen adaylarıyla gerçekleştirilen bu değerlendirme, araştırmanın sonuçlarını etkilememiş, sadece onlara sunumlarıyla ilgili dönüt vermek ve daha iyi nasıl yapılabileceğini tartışmak için yapılmıştır. Aynı sunum için ikinci uygulamada hangi hata ve eksikliklerin giderilmesi gerektiği tartışılarak değerlendirilmiştir. İlk uygulamada tespit edilen eksiklikler dikkate alınarak ikinci uygulama için ders planları tekrar yazılmış ancak yeterli zaman olmadığı için ikinci sunum yapılmamıştır. Mikro öğretim uygulamaları tek uygulama üzerinden puanlanarak değerlendirilmiştir.

Ders sunumları video kayıt cihazı ile kaydedilmiştir. Video çekimlerini yapmak üzere bir alan uzmanından ve bir lisans öğrencisinin yardımı talep edilmiştir. Araştırma sürecinde araştırmacı, öğretim elemanı ve öğrenci bir araya gelerek video kameranın kullanımı ve çekimlerde nelere dikkat edilmesi gerektiği konusunda görüşmüşlerdir. Ancak iki uzman o anda sınıf ortamını daha iyi gözlemlemek için sunumları ders saatinde gözlemleyerek puanlamıştır. Uzmanların puanları arasında uyumsuzluk olduğunda video kayıtlar tekrar izlenerek ortak karar verilmiştir.

Video kayıtlarının dökümü araştırmacılardan biri tarafından yapılmıştır. Video dosyalarının dökümünden sonra makro analiz yapılarak verilerden kodlar oluşturulmuş, kodlar üzerinde çalışılarak ilkokuma yazma dersi eğitiminin gerçekleştirilmesine ilişkin temalar oluşturulmuştur. Bu temalar doğrultusunda video kaydı kodlama anahtarı hazırlanmıştır. Alan uzmanları tarafından incelenen anahtara son biçimi verilmiştir. Araştırmacılar tarafından ayrı ayrı incelenen video kayıtları, kodlama anahtarı kullanılarak yorumlanmış, daha sonra yapılan karşılaştırmalar sonucunda ihtilafli konular tartışılarak gerekli düzenlemeler gerçekleştirilmiştir.

Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları başarı düzeyini belirlemek için “Mikro Öğretim Değerlendirme Ölçme Aracı” geliştirilmiştir. Ölçme aracı yer alacak maddeler literatürdeki (Güney, 2008; Gürses, Bayrak, Yalçın & diğ., 2005; Semerci, 2011; Subramaniam, 2006; YÖK/Dünya Bankası, 1998) benzer çalışmalardan yararlanılarak oluşturulduktan sonra program geliştirme uzmanı, Türkçe Öğretimi alan uzmanı ve Sınıf Öğretmenliği eğitimi alan uzmanlarının görüşleri alınarak düzenlenmiştir. Ölçme aracı 10 maddeden oluşmakta ve oldukça iyi (4), iyi (3), orta (2), yetersiz (1) şeklinde puanlanmaktadır. Ölçme aracının öncelikle çalışma grubu dışında mikro öğretim uygulaması yapan başka bir grupta iki farklı araştırmacı tarafından puanlanarak ön uygulaması yapılmıştır. Ön uygulama sonrasında iki uzmanın ortak kararı ile ölçme aracı yer alan maddelerde bir değişiklik yapılmamıştır. İlkokuma yazma dersinde mikro öğretim uygulaması yapan öğretmen adayları iki uzman tarafından gözlenerek birbirinden bağımsız olarak puanlamıştır. Gözlem verilerinden elde edilen sonuçlarına göre iki uzmanın puanlamalara ilişkin uyum yüzdesi .86’dir. Puanlayıcılar arası veya

puanlayıcılar için güvenilirliği tespit etmek için kullanılan uyum yüzdesinin %70'den daha yüksek olması beklenir (Tavşancıl & Aslan, 2001: 81). Uyum sağlamayan kodlamalar tekrar gözden geçirilmiş ve ortak bir karar alınarak puanlanmıştır. Sonuç olarak, puanlama güvenilirliğinin kabul edilebilir düzeyde sağlandığı söylenebilir.

Öğretmen adaylarının Mikro Öğretim uygulamalarının etkisine ilişkin görüşlerini belirlemek için Altuk, Kaya & Bahçeci (2012) tarafından geliştirilen ölçekten yararlanılmıştır. 5'li likert tipi ölçek; kesinlikle katılmıyorum (1), katılmıyorum (2), kararsızım (3), katılıyorum (4), kesinlikle katılıyorum (5) şeklinde puanlanmaktadır. Ölçek 33 madde ve dört faktörden oluşmaktadır (KMO=0,936, Barlett = 3604.251 ve $\alpha=.88$). Bu çalışmada da hesaplanan Cronbach Alpha katsayısı $\alpha=.87$ olarak tespit edilmiştir.

Bulgular ve Yorum

Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları başarı düzeyine ilişkin veriler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.

Öğretmen Adaylarının Mikro Öğretim Başarılarına İlişkin Veriler

Mikro öğretim becerileri	$\bar{x}$	ss
Uygun ders planı hazırlama	2.10	1.39
Kullanılan dil (ses tonu, beden dili, mimikler vb.)	3.76	.43
Uygun ders araç-gereç ve materyalleri kullanma	3.14	1.04
Konu hâkimiyeti (alan bilgisi)	3.21	.98
Sınıf yönetimi becerileri	3.71	.45
Uygun giriş etkinlikleri uygulama	3.29	.98
Uygun gelişme etkinlikleri uygulama	3.33	.77
Uygun sonuç etkinlikleri uygulama	3.52	.92
Zaman yönetimi	3.71	.64
Uygun yöntem-teknikleri kullanma	3.33	.77
Ortalama	3.30	.70

Tablo 1'de görüldüğü gibi sınıf öğretmeni adaylarının kullanılan dil, sınıf yönetimi becerileri, uygun gelişme etkinlikleri düzenleme, uygun sonuç etkinlikleri düzenleme, zaman yönetimi, uygun yöntem ve teknikleri kullanma başarı düzeyleri 3.33 ile 3.76 arasında değişen değerlerle oldukça iyi düzeyde olduğu bulgusu elde edilmiştir. Uygun ders araç-gereç ve materyalleri kullanma, konu hâkimiyeti, uygun giriş etkinlikleri uygulama becerileri 3.14-3.29 arasında değişen değerlerle iyi düzeydedir. Tablo incelendiğinde, sınıf öğretmeni adaylarının en düşük ortalama ile (2.10) uygun ders planı hazırlama becerilerinin yetersiz olduğu görülmektedir. Genel ortalama incelendiğinde ise mikro öğretim uygulama başarı düzeyleri (3.30) ortalama ile iyi düzeydedir.

Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları ile ilgili görüşlerinden elde edilen veriler Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2.

Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları ile ilgili görüşleri

Faktörler	Maddeler	ss	$\bar{x}$
Faktör 1 Mikro öğretimin pedagojik alana etkisi	1.Mikro öğretim öğrendiğim bilgileri uygulama fırsatı verdi	.81	4.21
	2.Mesleki deneyim kazandım	.80	4.10
	3.Arkadaşlar tarafından yapılan eleştiriler yapıcıydı	.96	3.67
	4.Mikro öğretim sayesinde kendi hatalarımı tespit edebilirim	.71	4.19
	5.Mikro öğretim yaparak yaşayarak öğrenme ilkesini desteklemektedir	.90	4.21
	6.Gerçek sınıflardaki deneyimlerden önce tecrübe kazanmış oldum	.88	4.12
	7.Yorum ve eleştiriler, konuların işlenmesi hakkında fikir alışverişi sağladı	.93	3.83
	8.Mikro öğretim sınıf yönetimi konusunda deneyimimi artırdı	.92	3.94
	9.Dersin öğretim elemanı tarafından eleştiriler yapıcıydı	.86	4.05
	10.Kendi performansımı yorumlama şansım oldu	.89	4.11
	Toplam	.62	4.04
Faktör 2 Deneyime etkisi	11.Süre yeterli değildi	.1.15	3.02
	12.Mikro öğretim kişilik gelişimime katkıda bulundu	.81	4.05
	13.Mikro öğretim yapıcı eleştiri becerisi kazandırdı	.75	4.03
	14.Yapılan hataları tespit edebilirim	.72	3.95
	15.Başkaları tarafından yapılacak eleştirilere açık olmamı sağladı	.85	4.04
	16.Mikro öğretim sayesinde öğretmenlik mesleğini daha çok sevdim	.76	4.17
	17.Öğretim becerilerimi geliştirdi	.80	4.20
	18.Toplum önünde konuşma becerimi artırdı	.73	4.28
	19.Heyecanımı yenme fırsatı verdi	.81	4.20
	Toplam	.54	3.99
Faktör 3 Performansa etkisi	20.Benim için faydalı bir tecrübeydi	.66	4.33
	21.Kendi performansımı seyretme şansına sahip oldum	.73	4.19
	22.Mikro öğretim hata ve eksiklerimi görmemi sağladı	.69	4.20
	23.Öğretmenlik mesleğine hazırlanmamı sağladı	.74	4.15
	24.Öğretmenlik becerilerimin gelişmesini sağladı	.79	4.13
	25.Mikro öğretim sayesinde ders planı hazırlamayı daha iyi öğrendim	.77	4.21
	26.Bir öğretmende bulunması gereken özelliklerin daha iyi farkına vardım	.76	4.20
	27.Uygulama ile teori arasındaki farkı daha iyi görme fırsatım oldu	.76	4.14
	28.Eğitim fakültelerindeki tüm öğretmen adaylarına uygulanmalıdır	.81	4.34
	Toplam	.61	4.21

Faktör 4 Mesleki farkındalığa etkisi	29.Mikro öğretim sayesinde kendime güvenim arttı	.71	4.18
	30.Konuların nasıl işlenmesi gerektiği konusunda bilgi sahibi oldum	.79	4.06
	31.Mikro öğretim alan bilgimin gelişmesini sağladı	.82	3.95
	32.Alan bilgilerdeki eksiklerimin farkına vardım	.86	3.97
	33.Gerçek sınıf ortamına hazırlanmamı sağladı	.78	4.05
	Toplam	.69	4.04
Genel toplam	.54	4.07	

Tablo 2’de görüldüğü gibi öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamasına ilişkin görüşlerine göre mikro öğretimin pedagojik alana (=4.04), deneyime (=3.99), performansa (=4.21), mesleki farkındalığa (=4.04) olumlu etkisi olduğu görülmektedir. Genel ortalama puana bakıldığında (=4.07) puan ile “Katılıyorum” aralığındadır. Öğretmen görüşlerine göre mikro öğretim uygulamalarının öğretmen yetiştirme alanına katkı sağladığı söylenebilir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

İlkokuma yazma öğretiminde öğretmen adaylarının mikro öğretim başarı düzeyine ilişkin gözlem sonuçlarına göre öğretmen adaylarının başarılarının iyi düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Gürses & diğerleri (2005), araştırmalarında mikro öğretim uygulamalarında öğretmen adaylarının öğretim teknolojilerinden faydalanma, işlenen Kimya konuları ile ilgili temel ilke ve kavramları açıklayabilme, mesleğin gerektirdiği rol ve davranışları sergileme, ünite ve günlük planları yapma gibi davranışları istenilir seviyede yansıtabildiğini belirlemişlerdir. Bu çalışmada da öğretmen adaylarının mesleğin gerektirdiği rol ve davranışlar ve konu alanı bilgisi davranışlarının yeterli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu yönüyle araştırma sonuçları benzerlik gösterirken, bu çalışmada öğretmen adayların ders planı hazırlama becerileri yetersiz bulunmuştur. İki çalışma arasında uyumsuzluğun nedenleri ile ilgili yeni çalışmalar gerekirken olup, bunun sebebinin bu çalışmadaki değerlendirmenin tek sunum üzerinden yapılmış olması şeklinde düşünülmektedir.

Kuran (2009) eğitim fakültesi ilköğretim bölümü ikinci sınıfında okuyan öğretmen adayları üzerinde ön uygulama ve son uygulamaya dayalı yaptığı deneysel çalışma sonunda, adayların ikinci mikro öğretim uygulamalarında öğretmenlik mesleğiyle ilgili olarak edindikleri bilgi ve becerileri uygulamada daha başarılı olduklarını gözlemiştir. Ayrıca, mikro öğretimin adayların öğretmenlik mesleğini sevmelerine büyük katkı sağladığı belirlenmiştir. Literatürdeki (Wilkinson, 1996; Kpanja, 2001; Hignis & Nicholl, 2003; Amobi, 2005; Karadağ & Akkaya, 2013; Sevim, 2013; Bilen, 2014; Duban & Kurtde Fidan, 2015) diğer çalışmalarda da öğretim sürecinde mikro öğretimin etkili ve yararlı olduğu belirtilmektedir. Yapılan araştırmalar bu araştırma sonuçlarını destekler niteliktedir. Mikro öğretim tekniğinin kullanımı için, hem öğretmen yetiştiren kurumlarda hem de öğretmen istihdam eden kurumlarda gerekli ortamın sağlanması zorunluluk arz etmektedir. Böyle bir ortam, öğretmenin hizmet öncesinde mesleğin gerektirdiği rol ve davranışları kazandırarak

mesleğe daha hazır hale gelmesini sağlayacaktır (Çoban, 2015). Karataş ve Cengiz (2015) tarafından yapılan araştırmada ise mikro öğretim uygulamasında gerçek bir sınıfa öğretim yapmadığından bazı öğretmen adaylarının öğretimlerinin olumsuz etkilendiğini belirtmişlerdir.

Araştırmadan elde edilen bir diğer sonuç da; mikro öğretim uygulamasına ilişkin görüşlerine göre mikro öğretimin pedagojik alan, deneyim, performans, mesleki farkındalık alanlarına ve genel olarak mesleki yeterlilik ve deneyime katkı sağlamaktadır. Akyüz & diğ. (2014) araştırmalarında akıllı tahta kullanımlı mikro öğretim uygulamalarının fen bilgisi öğretmen adaylarının Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi (TPAB) ve akıllı tahta kullanıma yönelik algılarına etkisini araştırmışlardır. Öğretmen adaylarına akıllı tahta kullanımının mikro öğretim uygulamalarıyla verildiği deneysel çalışmalarında akıllı tahta kullanımının öğretmen adaylarının TPAB öz güvenlerine genel olarak olumlu etki yaptığı, akıllı tahtaya yönelik algılarına ise olumlu veya olumsuz bir etki yapmadığı görülmüştür. Akıllı tahtaya yönelik öğrenci algılarına bakıldığında ise öğretmen adaylarının genel olarak olumlu düşüncükleri deneysel işlem sonrasında da bu olumlu düşüncenin değişmediği sonucuna ulaşılmıştır. Literatürdeki (Fernández & Robinson, 2006; Küçüköğlü & diğ., 2012; Gören, 2003; Kulaççı, 1994; Şen, 2009) mikro öğretim yönteminin uygulanıp öğretmen adaylarının görüşlerinin alındığı benzer çalışmalarda da öğretmen adayların mikro öğretimin etkili ve yararlı olduğu görüşünde oldukları belirtilmiştir.

Çakır (2000), mikro öğretimin Türkiye'deki durumunu sorgulayan araştırmasında üç üniversiteden metot dersi veren öğretim üyelerinin verdiği yanıtlar doğrultusunda öğretim üyelerinin hepsinin mikro öğretim tekniğini bildiği, fakat üniversitelerin kısıtlı imkânları nedeniyle, araç-gereç ve malzeme yetersizliği yüzünden ve aynı zamanda öğretmen yetiştirme sistemimizin bir eksikliği sonucu uygulamalı öğretim becerilerini geliştirici derslere önem verilmemesi nedeniyle öğretim üyelerinin laboratuvar temelli mikro-öğretim tekniğine fazla önem vermediğini ve etkili bir şekilde uygulamadığını tespit etmiştir. Mikro öğretim yönteminin gerçek sınıf ortamı yerine yapay bir sınıf ortamında uygulanması (Wragg, 1998; Kazu, 1999), eleştirilmekten hoşlanmayan öğretmen adayları olumsuz tepkiler geliştirebilmesi (Çoban, 2015), ders sunumların video kayıt cihazına alındığında öğrencilerin kendilerini izleme endişesine kapılmaları (Higgnis & Nicholl, 2003) gibi yönlerden eleştirilse de öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünme becerilerinin geliştirilmesine (Çakır, 2000; Köksal & Demirel, 2008) ve genel olarak öğretmen yetiştirme alanına olumlu etkileri nedeniyle mikro öğretim yönteminin öğretmen yetiştiren okulların eğitim programlarında uygulanmasında yer verilmelidir.

Bu çalışmada olduğu gibi, mikro öğretim uygulamasını ilkökuma yazma dersi kapsamında araştıran Karadağ ve Akkaya (2013), öğretmen adaylarının ilk okuma ve yazma öğretimi dersinin bir dönem kuramsal bir dönem ise uygulamalı olmak üzere iki dönemlik bir ders biçimde yapılandırılması gerektiğini sonucunu ifade

etmiştir. Bununla birlikte Karadağ ve Akkaya (2013) tarafından yapılan araştırmada mikro öğretim uygulamalarının ilk okuma ve yazma öğretimi dersinde etkili olduğu ifade edilmiştir.

Diğer mikro öğretim çalışmalarından farklı olarak bu çalışmada ilkokuma yazma öğretimi dersinde bu yöntemin kullanımı ile ilgili olarak ise; bu dersin sınıf öğretmenliği programında 3 kredilik teorik ders olarak yer almasının yanında, uygulamalı olarak da verilmesi gerekliliği vurgulanabilir. Bu nedenle öğretmen yetiştirme programında planlayıcıların gerekli düzenlemeleri yapmaları önerilmektedir.

Bu bağlamda; sınıf öğretmeni eğitimi programlarında ve özellikle uygulamalı derslerde mikro öğretime dayalı öğretim etkinliklerine daha fazla yer verilebilmesinin ve buna uygun öğretim ortamlarının düzenlenmesinin öğretmen adaylarının hizmet öncesi süreçte öğretim becerilerini görmelerine ve geliştirmelerine katkı sağlayacağı söylenebilir. Benzer araştırmaların aynı branşta öğrenim görmekte olan öğretmen adaylarının diğer derslerinde, ya da farklı branşlarda okuyan öğretmen adaylarıyla gerçekleştirilerek sonuçlarının önceki çalışmalar ile karşılaştırılması önerilmektedir.

Kaynakça

- Akyüz, H. İ., Pektaş, M., Kurnaz, M. A. & Memiş, E. K. (2014). Akıllı tahta kullanımlı mikro öğretim uygulamalarının fen bilgisi öğretmen adaylarının TBAP'larına ve akıllı tahta kullanıma yönelik algılarına etkisi. *Cumhuriyet International Journal of Education*, 3(1),1-14.
- Altuk, Y. G., Kaya, V. H. & Bahceci, D. (2012). A study on developing "microteaching scale" for student teachers. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 2964-2969.
- Amobi, F. A. (2005). Preservice teachers' reflectivity on the sequence and consequences of teaching actions in a microteaching experience. *Teacher Education Quarterly*. 32(1), 115-130.
- Bilen, K. (2014). Mikro öğretim tekniği ile öğretmen adaylarının öğretim davranışlarına ilişkin algılarının belirlenmesi, *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(1). 181-203.
- Britzman, D. P. (2003). *Practice makes practice*. New York: State University of New York Press.
- Çakır, Ö. S. (2000). Öğretmen yetiştirmede teoriyi pratiğe bağlayan mikro-öğretimin Türkiye'deki üç üniversitede durumu. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(18), 62-68.
- Çoban, A. (2015). Öğretmen eğitiminde mikro-öğretim ve farklı yaklaşımlar. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(53), 219-231.
- Creswell, J. W. (2008). *Educational research planning, conducting and evaluating quantitative and qualitative research*. International Pearson Merrill Prentice Hall.

- Demirel, Ö. (1999). *Öğretim ilke ve yöntemleri öğretme sanatı*. Ankara: Pegem Akademi.
- Dilts, R. (1990). *Changing beliefs systems*. Capitola, CA: Meta-publications.
- Duban, N. & Kurtdede Fidan, N. (2015). Öğretmen Adaylarının Mikro-Öğretim Uygulamalarına Bakışı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(41), 949-959.
- Fernández, M. L. & Robinson, M. (2006). Prospective teachers' perspectives on microteaching lesson study. *Education*, 127(2), 203-215.
- Fırat, M., Kabakçı Yurdakul, I., & Ersoy, A. (2014). Bir eğitim teknolojisi araştırmasına dayalı olarak karma yöntem araştırması deneyimi, *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi - Journal of Qualitative Research in Education*, 2(1), 65-86.
- Goodman, J. (1986). University education courses and the professional preparation of teachers. *Teaching and Teacher Education*, 12 (2), 341-353.
- Gören, İ. (2003). Mikroöğretim uygulamasının öğretmen adaylarının sınıfta ders anlatımına ilişkin görüşleri üzerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(24),56-63.
- Güney, K. (2008). *Mikro-yansıtıcı öğretim yönteminin öğretmen adaylarının sunu performansı ve yaratıcı düşünmesine etkisi*. Yayınlanmamış doktora tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı.
- Gürses, A., Bayrak, R., Yalçın, M., Açıkyıldız, M. & Doğar, Ç. (2005). Öğretmenlik uygulamalarında mikro öğretim yönteminin etkililiğinin incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 13(1), 1-10.
- Hesapçıoğlu, M. (1998). *Öğretim ilke ve yöntemleri, eğitim programları ve öğretimi*. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım AŞ.
- Higgins, A. & Nicholl, H. (2003). The experiences of lecturers and students in the use of microteaching as a teaching strategy. *Nurse Education in Practice*, 3, 220-227.
- Karadağ, R. & Akkaya, A. (2013). İlk okuma yazma öğretimi dersinde mikro öğretim uygulamalarına ilişkin öğretmen adaylarının görüşleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 39-59.
- Karataş, F. Ö. & Cengiz, C. (2016). Özel öğretim yöntemleri 11 dersinde gerçekleştirilen mikro-öğretim uygulamalarının kimya öğretmen adayları tarafından değerlendirilmesi, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24(2), 565-584.
- Kazu, H. (1999). *Öğretmen yetiştirmede mikro öğretimin etkililiği*. 4. Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresi, Anadolu Üniversitesi: Eskişehir.
- Köksal, N. & Demirel, Ö. (2008). Yansıtıcı düşünmenin öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamalarına katkıları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 189-203.
- Kpanja, E. (2001). A study of the effects of video tape recording in microteaching training. *British Journal of Educational Technology*, 32 (4), 483-486.
- Kuran, K. (2009). Mikro öğretimin öğretmenlik meslek bilgi ve becerilerinin kazanılmasına etkisi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(11), 384-401.
- Küçükahmet, L. (2014). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. (26. Basım) Nobel Yayıncılık: Ankara.

- Küçüköğlü, A., Köse, E., Taşgın, A., Yılmaz, B. Y. & Karademir, Ş. (2012). Mikro öğretim uygulamasının öğretim becerilerine etkisine ilişkin öğretmen adayları görüşleri. *Journal of Educational Sciences Research*. International e-Journal, 2(2), 19-32.
- Külahçı, S. G. (1994). Mikro-öğretimde Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi deneyimi II. değerlendirme. *Eğitim ve Bilim*, 18(92), 36-44.
- Orlich, D. C., Harder, J. R., Callahan, C. C., Kauchak, D. P., Pendergrass, R. A., Keogh, A. J. & Gibson, H. (1990). *Teaching strategies*. (Third Edition). Canada: Heat and Company.
- Schepens, A., Aelterman, A. & Vlerick, P. (2009). Student teachers' professional identity formation: between being born as a teacher and becoming one. *Educational Studies*, 35(4), 361-378.
- Semerci, Ç. (2011). Mikro Öğretim Uygulamalarının Çok Yüzeyle Rasch Ölçme Modeli ile Analizi. *Eğitim ve Bilim*, 36(161), 14-24.
- Sevim, S. (2013). Mikro-Öğretim Uygulamasının Öğretmen Adayları Gözüyle Değerlendirilmesi, *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21 (2013) 303-313.
- Subramaniam, K. (2006). Creating a microteaching evaluation form: the needed evaluation criteria. *Education*, 126 (4), 666-667.
- Tavşancıl, E. & Aslan, E. (2001). *Sözel, yazılı ve diğer materyaller için içerik analizi ve uygulama örnekleri*. Epsilon Yayınevi: İstanbul
- Uzunboylu, H. & Hürsen, Ç. (2011). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Wilkinson, G. A. (1996). Enhancing Microteaching through additional feedback from preservice administrators. *Teaching and Teacher Education*, 12, (2), 211-221.
- Wragg, E.C. (1998). *An introduction to classroom observation*. London: Routledge.
- Yıldırım, N. & Demirtaş, Z. (2008). Sınıf öğretmenliği bölümü ilk okuma ve yazma öğretimi dersine ilişkin bir öneri. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7 (2), 330-340.
- YÖK/Dünya Bankası. (1998). *Hizmet öncesi öğretmen eğitimi*. Ankara: Öğretmen Eğitimi Yayınları

Extended Abstract

The educational curricula, teaching materials, the funds that are set aside for the educational developments, students qualifications are the fundamentals of the educational system, but the teachers are one of the most crucial elements of this system. Whatever the other factors are, the teacher qualifications are so important in the system. So the qualified teachers are needed. This can be done a qualified teacher training applications.

Micro-teaching, as a training method, was first developed in Stanford University in order to enhance learning in teacher education. Microteaching is organized practice teaching which has the goal is to give instructors confidence, support, and

feedback by letting them try out teacher candidates in a short slice of period what they plan to do with their students. Generally, microteaching sessions take place before the first day of class, and are videotaped for review individually with an experienced teaching consultant. This method is based on an application that allows teacher candidates prepare and present a mini course and professors to evaluate these mini courses' pros and cons. The method allows teacher candidates to get over their first anxiety, excitement and stresses. This method also helps teacher candidates to enhance their teaching skills by amending their mistakes during the practice.

It was aimed in this study to determine teacher candidates' opinions and their achievement levels about the micro-teaching practice of teacher candidates in teaching of first reading and writing course who are enrolled in primary education department in Faculty of Education in Ordu University during 2015-2016 educational year.

In this research, "parallel mixed method" was used that brings together qualitative and quantitative data analyzing procedures. The quantitative data gathering process was done by the survey, although the quantitative part was done through the observation forms. The research was done with 42 junior students (teacher candidates) who are enrolled in Ordu University, faculty of education, primary education department. The teacher candidates were asked to prepare a lesson plan about the reading and writing course and present them within 20 minutes in front of the class, after they were given a theoretical framework. After the presentation, the teacher and the experts who watch it made the evaluation. The presentation were criticized with its' pros and cons, but it wasn't asked to repeat. The micro-teaching practice points were evaluated over a single practice.

The presentations were recorded by a video recorder. The two separate researchers evaluated the presentations in the classroom during the presentations. If there was a controversy about the points, they watched the video again and made a mutual decision on it. A "micro-teaching evaluation scale" was developed to determine the achievement levels of the teacher candidates. The items on this scale were prepared by the researches from the literature view and help of other experts such as curriculum development, Turkish education and primary education fields. The scale consists of 10 items and can be scored in likert type as very good (4), good (3), average (2) and insufficient (1). The scale was introduced to another group that is different from the study group to see if there is something wrong and made the corrections as the pilot application. Just one item was amended after the pilot application.

The observation forms were pointed by the separate experts that are observed the teacher candidates during the presentations. According to the observation data gathered from the two researchers, the conformity percentage of the two forms were

detected as 0.86. This level of conformity is good according to the literature view, it should be over 0.70. Then it was decided that the form is reliable and applicable.

In order to determine the students' opinions about micro-teaching activity, the scale which was developed by Altuk, Kaya and Bahçeci (2012) was used. The scale was prepared in the likert type and can be scored as strongly disagree (1), disagree (2), indecisive (3), agree (4), strongly agree (5). The scale consists of 4 sub-factors (KMO=0,936, Barlett= 3604.251 and $\alpha=0.88$). According to the findings, primary school teacher candidates has an average level of achievement which differ from= 3.33 to 3.76. They have also used proper materials and activities with an average of = 3.14-3.29. The general micro-teaching achievement score is= 3.30 which is good. According to the findings that are collected from the survey, the teacher candidates think the micro-teaching activity has a positive effect in their pedagogical development. The scale average point is detected 4.07.

Consequently, the micro-teaching practices have a valuable affect in teacher training programs, and it is recommended to use frequently. Primary education teacher training systems should include this type of practice in them to make a better educational system.